

[Boertmann.]

nogen præventiv effekt. Vi mener ikke, at en 10 års strafferamme, selv om man har det i andre lande, vil afskære de store forhandlere fra at fortsætte. Vi mener til gengæld, at det, der betyder noget for de store forhandlere og for pusherne i øvrigt er den opklaringsrisiko, der er, og det er en hel anden historie end strafferammens størrelse.

I øvrigt vil jeg bare henlede opmærksomheden på brevet fra kontaktudvalget vedrørende ungdomsnarkomanien til justitsministeriet. Jeg synes, det er et lidt besynderligt brev, og jeg synes, det fremgår af det, at man har været meget stærkt i klemme. To tredjedele af brevet beskæftiger sig netop med alle disse betæneligheder ved at hæve strafferammen. Alligevel går man altså med på det, idet man sætter sin lid til erklæringer om, at det ikke vil smitte af. Vi er tilbøjelige til at være enige i de to tredjedele af kontaktudvalgets brev, som udtrykker alle betænelighederne ved hævelse af strafferammen, og som netop siger noget om, at det, der måske betyder noget, er en forebyggende virksomhed og ikke en straffende virksomhed.

Generelt vil jeg i øvrigt sige, at når dette problem er så stort, nytter det ikke at bekæmpe nogle symptomer; vi mener, det er tegn på nogle grundlæggende sygdomme i samfundet.

I øvrigt vil jeg bare sige, at vi naturligvis er imod disse bestemmelser, som er et harmoniseringsforsøg i forhold til EF; det er altså det, der handler om EF-domstolen.

Tastesen (S):

Vi er et større mindretal i den socialdemokratiske gruppe, der på nuværende tidspunkt ikke er i stand til at drage den konklusion, at vi kan stemme for en strafferamme på op til 10 års fængsel for narkotikakriminalitet. Resultatet af udvalgsarbejdet vil være afgørende for vores endelige stillingtagen.

Vi deler den foragt, der er kommet til udtryk over for de personer, der på grov kapitalistisk vis udnytter andre menneskers nød for at opnå personlig vinding, og vi forstår de vide kredse i befolkningen, der ønsker en hårdere straf over for denne personkreds.

Af flere grunde synes lovforslaget således

at være politisk nødvendigt, ikke mindst af hensyn til den ensartethed i lovgivningen, som vi på så mange områder har med de andre nordiske lande.

Når vi alligevel er i tvivl, skyldes det en frygt for, at lovforslaget vil komme til at gøre mere skade end gavn. Selv justitsministeren har jo den opfattelse, at lange fængselsstraffe som regel ikke har nogen særlig generalpræventiv virkning, og jeg er enig i det standpunkt, justitsministeren har givet udtryk for: at en høj opklaringsprocent har en større virkning end en høj strafferamme. Burde vi derfor ikke gøre noget for at styrke politiet — og toldvæsenet kan jeg nu forstå — på en sådan måde, at de penge, vi i givet fald vil komme til at ofre i omkostninger til fængselsvæsenet, bedre kunne bruges til gavn for politiet og toldtoldvæsenet i denne forbindelse?

Der er to hensyn, der i særlig grad begrundet vor frygt for, at lovforslaget kommer til at skade mere, end det vil komme til at gavne. Det ene hensyn er spørgsmålet om kriminalitetens hårdhedsgrad. Trods de narkoforbrydelser, der finder sted her til lands, har vi ikke det samme hårde kriminelle miljø, som kendes i mange andre lande i verden, hvor man har en langt større strafferamme end den, vi har i Danmark. Gør man markedsrisikoen større, vil de kriminelle elementer tage deres betaling herfor, og det vil igen betyde, at stofmisbrugerne skal kriminalisere sig endnu mere for at skaffe penge til stoffet.

Vi har i retsudvalget bedt om et samråd med justitsministeren vedrørende politiets fremgangsmåde i kriminalitetsbekæmpelsen, og jeg vil her sige, at en tilfredsstillende orientering, der kan fjerne frygten for et optrappet kriminelt miljø, vil være meget afgørende for min og andre socialdemokratiske medlemmers stillingtagen til dette lovforslag.

Det andet hensyn er spørgsmålet om at sikre, at en udvidet strafferamme ikke vil ramme de mange, der som følge af stofhunger begår kriminalitet af den ene eller den anden karakter. Der er for mig ingen tvivl om, at disse mennesker befinder sig i en tvangssituation, hvor sådanne begreber som „særlig farlige“ eller „allergroveste karakter“ ikke har nogen mening. I deres stofhunger er de ikke frie mennesker, i deres despe-